

Manuel Gonzales Prada (1848-1918)

PANTUMURI SPANIOLE

Pantum

Vieții-năltându-i imnul triumfal,
Torentu-n fertila câmpie mugeste;
Entuziasmu-n suflet pătrunde total,
Frumosul lan de grâu se pârguiește.

Torentu-n câmpia fertilă mugeste,
Alină pământul profund însetat;
Frumosul lan de grâu se pârguiește:
Slăvit să fie cel ce-a semănat!

Alină pământul profund însetat;
Torentul își poartă vâltoarea spre mare.
Slăvit să fie cel ce-a semănat!
Mă poată nădejdea spre-o dragoste mare.

Torentul își poartă vâltoarea spre mare
Și parcă-și ia adio cu fiecare val.
Mă poartă speranța spre-o dragoste mare
Vieții-năltându-i imnul triumfal!

Luis David

Pantum

Am socotit plăcerea ceva delicios
Încet-încet, cu ritm, fără cenzură,
Mulțumit, cu putere, uneori păcătos
Răbdător, nefăcând tevatură.

Încet-încet, cu ritm, fără cenzură,
În vorbe și-n fapte mă simt bucuros,
Răbdător, nefăcând tevatură,
Îmi domin plăcerea și sunt virtuos.

În vorbe și-n fapte mă simt bucuros,
Arunc tot ce-a ajuns vechitură,
În gesturi mă simt bucuros,
Dezaprob orișice anvergură.

Arunc tot ce-a ajuns vechitură,
Zorii renasc surâzând luminos,
Dezaprob orișice anvergură,
Strâng steagul cu pumnul vânjos.

Zorii renasc surâzând luminos,
Magie lascivă ce cură și cură
Strâng steagul cu pumnul vânjos,
Viața-și păstrează curata-i alură.

Magie lascivă ce cură și cură,
Mă topesc întru totul voios,
Viața-și păstrează curata-i alură,
Ce-i omenesc e și maiestuos.

Mă topesc întru totul voios,
De-i mare rușinea-i și dură,
Ce-i omenesc e și maiestuos,
Lume de miere, vorbe și căldură.

De-i mare rușinea-i și dură,
Monument pentru bunul Hristos,
Lume de miere, vorbe și căldură.
Extazu-i licurici prodigios.

Monument pentru bunul Hristos
Mă poartă spre slavă și ură;
Extazu-i licurici prodigios
Cu logosu-n directă legătură.

Mă ferește de slavă și ură,
Mulțumit, cu putere, uneori păcătos,
Cu logosu-n directă legătură,
Plăcerea-i ceva delicios!

Traducere din spaniolă de **Ion Roșioru**